

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

**2016. GADA
OKTOBRIS,
Nr. 290**

**ZIEMEĻKALIFORNIJAS
LATVIEŠU LUTERĀŅU
DRAUDZES IZDEVUMS**

*Foto: Logs "Jaunā Zeme"
Denveras Latviešu baznīcā*

e-pasts: zvvestis@gmail.com Adrese: 425 Hoffman Ave, San Francisco, CA 94114
Mājas lapa: <https://zkldraudze.wordpress.com>

PRĀVESTES DAIRAS CILNES SPREDIĶIS

Rietumu Apgabala konferences dievkalpojumā
2016.gada 9.oktobrī

Lūkas ev. 17:11-19:

Ceļā uz Jeruzālemi viņš nonāca apvidū starp Samariju un Galileju.

Viņam ieejot kādā ciemā, pretī nāca desmit spitālīgi vīri. Tie apstājās iztālēm un skaļā balsī sauca: “Jēzu, Mācītāj, apžēlojies par mums!”

Tos ieraudzījis, viņš tiem sacīja: “Ejiet un rādieties priesteriem.”

Un notika, ka tie ceļā tapa šķīsti. Viens no tiem, redzēdams, ka ir izārstēts, griezās atpakaļ, skaļā balsī slavēdams Dievu. Un, Jēzum pateikdamies, tas krita uz sava vaiga pie viņa kājām; tas bija samarietis.

Jēzus vērsās pie tā un sacīja: “Vai tad visi desmit nekļuva šķīsti no spitālības? Kur ir tie deviņi? Vai tad cits neviens neatradās, kas griezto atpakaļ un pagodinātu Dievu, kā vien šis cittautilietis?”

Viņš tam sacīja: “Celies un ej! Tava ticība tevi ir izglābusi.”

Rakstniece Anne Lamott kādā savā grāmatā saka, ka būtībā, ir tikai divas lūgšanas. Viena no rīta: „Palīdz, palīdz, palīdz!” Un otra vakarā: „Paldies, paldies, paldies!”

Šie divi—vai seši—vārdi ir šīs dienas Bībeles stāsta kopsavilkums: no rīta desmit slimi, nelaimīgi vīri sauc: „Jēzu, apžēlojies par mums, palīdz, palīdz, palīdz!” Bet vakarā tikai viens no tiem atgriežas pateikt „paldies, paldies, paldies!”

Un Jēzus prasa: „Vai tad visi desmit nekļuva šķīsti no spitālības? Kur ir tie deviņi?”

Un, ja mēs sev prasām, vai šis stāsts ir par „pateicību” vai pateicības trūkumu, tad atbilde nav tālu jāmeklē — jā! Jēzus taču tā saka, mēs to varam skaidri sadzirdēt viņa vārdos!

Bet pagaidi! Jēzus vēl nav beidzis runāt. Viņš saka—tam vīram, vienīgajam, kas atgriezās— „Tava ticība tev ir palīdzējusi.” Un uzreiz tas, kas likās „skaidrs”, vairs nav gluži tik skaidrs. Vai te ir runa par pateicību vai ticību—vai par abām?

Un—kā Jēzus saprot ticību, kas tā ir? Jēzus mums nesaka, viņš liek mums pašiem meklēt atbildi. Varētu teikt, ka viņš aicina mūs piedalīties, ieiet viņa stāstā, prasīt jautājumus, domāt!

Ir gan tā, ka daži no jautājumiem, kas varētu rasties mums, būtu pilnīgi skaidri cilvēkam, kas dzīvoja Jēzus laikā. Piemēram—kāpēc Jēzus sūta slimos vīrus pie priesteriem? Un—kāpēc viņi „apstājās iztālēm,” kad viņi satika Jēzu?

Lai gan tie nav galvenie jautājumi šajā stāstā, tomēr atbildes dod mums dziļāku ieskatu tajā. Un atbildes nav arī grūti atrast grāmatās vai *Google!*

Ja mēs „uzgooglējam” vārdu „spitālība”, mēs uzzinām, ka šo slimību šodien sauc *Hansen's disease* un to var ar zālēm izārstēt. Jēzus laikā tā nebija—ne zāles, nedz arī cerība—tiem, kas saslima ar šo briesmīgu slimību. Briesmīgo un briesmīgi lipīgo slimību. Un tāpēc slimniekam bija jāatstāj savas mājas, jāturas pa gabalu no citiem cilvēkiem.

Grūts liktenis. Iedomājieties, kā tas būtu, ka tu vari pa gabalu ieraudzīt savu māju, zinādams, ka

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

nekad vairs nevarēsi tajā ieiet. Redzēt, kā tavi bērniņi spēlējas, un zināt, ka nevarēsi nekad vairs noglāstīt viņu galviņas un samīlot.

Grūts liktenis, dzīvot bez jebkādas cerības, ka varētu kas mainīties—vismaz ne uz labo pusi. Bet tad, vienu dienu, Jēzus ieradās viņu ciematā. Vai viņi to atpazīna, zināja, kas viņš ir? Acīm redzot, jā. Jo viņi sauca vārdā: „Jēzu, Mācītāj.”

Un pa gabalu (mēs tagad zinām, kāpēc) viņi skaļā balsī sauca: „Apžēlojies par mums!” Palīdzi, palīdzi, palīdzi! Un Jēzus dzirdēja—un tik tiešām—apžēlojās.

Bet kāpēc Jēzus viņus sūtīja pie priesteriem? Tāpēc, ka ,pēc tā laika Jūdu ticības likuma, cilvēki ar šo slimību skaitījās „nešķīsti”. Nešķīstība nenozīmēja, ka cilvēks ir darījis ko sliktu vai ļaunu. Te nav runas par morālu spriedumu, bet gan par reliģisko likumu. Un vienīgi priesteri—likuma sargi—varēja lemt un apliecināt, ka kāds cilvēks nav vairs nešķīsts, bet ir šķīsts. Ka viņš var atkal, kopā ar citiem, svinēt savas ticības rituālus un svētkus. Atgriezies savās mājās, pie ģimenes, atgriezies dzīvē!

Tā—tie būtu tie jautājumi, kurus ir viegli atbildēt. Bet vēl paliek tie jautājumi, ko mūsu stāsts paceļ, bet neatbild. Vai tas—mūsu stāsts—ir par pateicību, vai par ticību? Un ko Jēzus grib, lai mēs dzirdam ar vārdu „ticība”?

Tava ticība, viņš saka vienīgajam vīram, kas atgriezās—Tava ticība tevi ir izglābusi. Te, starp citu, ir atšķirība starp mūsu Jaunās Derības veco un jauno tulkojumu. Jaunajā Jēzus saka „izglābusi”—bet vecajā ir „Tava ticība Tev ir palīdzējusi.”

Bet, „izglābusi” vai „palīdzējusi”—vai, Jēzusprāt, tiem deviņiem, kas neatgriezās, trūka ticības?

Atcerēsimies, kā tas bija mūsu stāstā: kad Jēzus viņus sūtīja pie priesteriem, viņi, bez vārda runas, pagriezās un devās ceļā. Tūlīt, momentā. Un tikai „ceļā”, tikai ejot, viņi kļuva veseli. Ceļā, ko viņi iesāka, jo viņi ticēja tam, ko Jēzus teica.

Ticēja—uzticējās—un paklausīja. Ejiet pie priesteriem, Jēzus teica. Un viņi gāja. Un mēs varam iedomāties, ka pamanot, kas ar viņiem ir noticis, viņi ne tikai gāja, bet pat skrēja. Varbūt pat šad tad palēkdamiem aiz prieka!

Tāpat nevarētu teikt, ka kādam no viņiem būtu trūkusi ticība. Bet, kamēr tie deviņi steidzās tālāk savā ceļā (ko mēs varam saprast!), bija viens, kas apstājās. Un atgriezās. Viens cilvēks, kas tajā, kas ar viņu bija noticis, ieraudzīja Dieva žēlastības pieskārienu, un, slavējot Dievu (skaļā balsī!) atgriezās un teica paldies.

Pateicība un ticība, Jēzus saka, iet roku rokā. Jo ticība ir arī veids, kā mēs redzam visu: sevi, savu dzīvi, savu pasauli—Dievā. Dievā, kas tur pasauli, kas tur mūs—savās stiprajās rokās. Bet mums ir jāapstājas, jāatrod laiks—kura mums nevienam nav!—un tomēr ir jāatrod.

Domāt—klusī, dziļi, atpazīt Dieva darbību un žēlastības pieskārienu, pateikties par katru mīļu cilvēku, par mūsu skaisto pasauli, par dzīvību pašu! Par Dievu, kas ir tuvu klāt un palīdz, un palīdz, un palīdz.

Dievs ir labs! Paldies, paldies, paldies!

Āmen, allelūja!

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

DIEVKALPOJUMI NOVEMBRĪ

SVĒTDIEN, 11./ 06. PLKST. 11.00 MIRUŠO PIEMIŅAS DIEVKALPOJUMS AR DIEVGALDU VADA DIAK. ROTA STONE ĒRĢELNIECE RASMA REKŠĀNE	SAN FRANCISCO 425 Hoffman Ave.
SVĒTDIEN, 11./ 20. PLKST. 11.00 VALSTS SVĒTKU DIEVKALPOJUMS VADA MĀC. MĀRTIŅŠ RUBENIS ĒRĢELNIECE RASMA REKŠĀNE	SAN FRANCISCO 425 Hoffman Ave. Pēc dievkalpojuma svinīgais akts

DIEVKALPOJUMI DECEMBRĪ

SVĒTDIEN, 12./ 10. PLKST. 12.00 VADA DIAK. ROTA STONE ĒRĢELNIECE RASMA REKŠĀNE	SAKRAMENTO Lutheran Church of the Cross, 4465 H Street Dievkalpojumā paredzētas kristības
SVĒTDIEN, 12./ 11. PLKST. 11.00 ADVENTA DIEVKALPOJUMS VADA DIAK. ROTA STONE ĒRĢELNIECE RASMA REKŠĀNE	SAN FRANCISCO 425 Hoffman Ave.
SVĒTDIEN, 12./ 18. (Laiks tiks izziņots vēlāk) ADVENTA DIEVKALPOJUMS VADA DIAK. ROTA STONE ĒRĢELNIECE RASMA REKŠĀNE	SAN JOSE-LOS GATOS Faith Lutheran Church, 16548 Ferris Ave, Los Gatos
SESTDIEN, 12./ 24. ZIEMSVĒTKU VAKARS VADA DIAK. ROTA STONE ĒRĢELNIECE RASMA REKŠĀNE	SAN FRANCISCO (dievkalpojuma laiks un vieta tiks izziņoti vēlāk)

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

PATEICĪBA

Sakramento kopa izsaka lielu pateicību SF Dāmu komitejai un Anitai Greenband personīgi par jauko dāvanu - Ināras Kolmanes dokumentālo filmu „Ručs un Norie”, ko saņēmām oktobra sākumā.
Paldies!

DRAUDZES BAZĀRS 23.OKTOBRĪ

Pagājušā svētdienā svinējām ikgadīgo Draudzes Bazāru, kas ir tradicionālais budžeta sarīkojums. Lai Bazārs labi izdotos un apmeklētājiem būtu prieks par piedalīšanos, vairāki draudzes darbinieki un labvēļi darbojās sestdien un svētdien. Liels un sirsnīgs PALDIES ik katram, kas palīdzēja ar sakārtošanu, mantu izlozi, ēdienu gatavošanu, ēdamo lietu pārdošanu, “Jeopardy” spēles novadīšanu, u.t.t.. Bija daudz atsaucīgu palīgu, kas deva iespēju sadalīt “darbus” uz vairākām rokām.

Galvenā organizatore bija Draudzes Dāmu kom. vadītāja Anita Greenband. Viņas palīgi bija Rasma Bīns, Anita &

Maigonis Norāns, Sallija Filits, Tekla Kristofors, Māra Vilde, Inta & Gunārs Galviņi, Ingrid Skrabe, Māra Sidlow, Astrīda Švāns, Dagmāra Lejnīeks, Gaļina Kolbe, Jānis & Ilze Birznieks, Kārlis & Una Veilandi, Māra Linde, Aivars Savelis, Arnolds Ābele.

Paldies visiem Bazāra apmeklētājiem par piedalīšanos un atbalstu Draudzes budžeta izpildīšanā!

Gvido Bergmans

Unas Veilandes foto

RIETUMU APGABALA KONFERENCE DENVERĀ

Diak. Rota Stone

Rietumu Apgabals sanāk kopā uz konferenci katru otro gadu. Šogad to savās mājās uzņēma Denveras draudze ar mācītāju Helēni Godiņu. Denveras latviešu draudzei pieder dievnamas pilsētas rietumos (Lakeport piepilsētā) un tajā mitinās arī Latviešu Biedrība.

No mūsu draudzes uz konferenci brauca (sk. 2. attēlā no kreisās) diak. Rota Stone, Draudzes priekšnieka vietnieks Kārlis Veilands un Dāmu komitejas vadītāja Anita Greenband.

Konference sākās sestdien, 8.oktobrī, ar apsveikumiem no archibīskapes, LELBA pārvaldes priekšnieka un citiem. Tiem sekoja katras draudzes pārstāvju ziņojumi.

Rietumu apgabalā ir astoņas draudzes (viena no tām, Colorado Springs, nav bijusi aktīva jau vairākus gadus) un seši ordinēti garīdznieki. Četri no viņiem piedalījās svētdienas dievkalpojumā (sk. 3.attēlā no kreisās): prāv. Cilne, māc. Rubenis, māc. Godiņa, diak. Stone.

Bija interesanti klausīties, kā notiek darbība citās draudzēs. Īpaši pārsteidza mājinieku, Denveras draudzes, aktīvā dzīve. Denveras draudze ir atvērusi savas durvis cilvēkiem, kas latviski nespēj un notur iksvētdienas dievkalpojumus abās valodās. Tas, kopā ar mācītājas Godiņas un māc. Rubeņa enerģiju un aktīvo kalpošanu, palīdzējis draudzei pēdējos gados krietni pieaugt.

Apbrīnojams ir arī Losandželosas draudzes laju darbīgums, kas tur aktivizējis draudzes darbību. Diak. Bambāne, savukārt, ziņoja par Portlandes draudzes labdarības akciju - nopirkt Latvijas robežsargiem sargu suni. Viņu draudzei nav izdevies sakrāt pietiekami daudz naudas šim projektam un Ruta aicināja citas draudzes pievienoties šajā akcijā (tuvāku info varat saņemt pie diak. Stones).

Kopumā draudžu ziņojumos izskanēja daudz pozitīvu domu par to, ka pagaidām jautājums vēl nav par izdzīvošanu, bet par kalpošanu.

Konferencē tika arī pārrunāts par to, kā draudzes sagaidīs un atzīmēs Reformācijas 500 gadus 2017.gada 31.oktobrī. Turpinot šīs pārdomas, pēcpusdienā konferences dalībnieki kopā sadziedājās un klausījās Rotas Stones sagatavoto priekšlasījumu par Luteru un mēdijiem (šī priekšnesuma saīsinātu versiju varat lasīt tālāk šajā izdevumā).

3.attēls

Sestdienas vakarā visiem bija iespēja noklausīties koklētājas Laimas Jansones burvīgo priekšnesumu un parunāties ar mākslinieci un savā starpā.

Svētdien visi kopā piedalījāmies Denveras draudzes dievkalpojumā, kurā klausījāmies prāv. Cilnes sprediķi (publicēts šī izdevuma sākumā).

Šajā konferencē mainījām noteikumu, ka Rietumu Apgabala prāvests ir ievēlēts uz trim gadiem, turpmāk prāvesti kalpos savā amatā četrus gadus. Līdz ar to prāv. Cilne mūs vadīs līdz nākamajai Apgabala konferencei 2018.gadā.

Unas Veilandes foto

2.attēls

Mārtiņš Luters un Mēdiji: Vai Luters izmantotu *Facebook*? (priekšlasījuma fragments)

Rota Stone (Denvera, 2016.g. 8.oktobrī)

Es izvēlējos šodien runāt par to, kā Mārtiņš Luters izmantoja sava laika mēdijus, skatoties, kā tie tiek izmantoti šajā laikā pirms vēlēšanām. Šķiet, ka visi to vien dara kā kaut ko publicē *facebook*, *twitter* vai kādā citā sociālajā tīklā.

Tad es iedomājos – un ko būtu darījis Luters tādā situācijā? Es noteikti negribu noniecināt faktu, ka Lutera laiks bija ļoti īpašs un neatkārtojams, un Luteram svarīgāk bija tas, ko saka Dievs, nevis viņa 'sekotāji' masās, bet nevar arī noliegt faktu, ka bez masu atbalsta Reformācija nebūtu notikusi.

Mārtiņa Lutera laikā, protams, nebija interneta un *facebook*. Tomēr arī viņa laikā bija samērā jauns masu mēdiju līdzeklis – iespiedprese jeb drukātā prese. Tās pirmsākumi meklējami 15.gadsimtā. Ap 1440.gadu Johans Gutenbergs, pēc ilgiem eksperimentiem, izveidoja efektīvu iespiedpresi. Tās konstrukciju Gutenbergs pārņēma no viņa spiedēm. Drukātavas ļoti paātrināja grāmatu iespīšanu—trīs vīri ar drukātavu trīs mēnešos varēja pavairot tik daudz grāmatu, cik trīs mūki nebūtu varējuši pārrakstīt visu savu mūžu garumā.

1501.gadā Mārtiņš Luters iestājās Erfurtas Universitātē. Šajā gadā Eiropā darbojās ap tūkstoti drukātavu 250 pilsētās. Tāad iespiedprese bija diezgan labi pazīstama. Tomēr pa lielākai daļai tās vēl arvien iespīda tikai biezas akadēmiskas grāmatas latīņu valodā, kuras prasīja lielus finansīalos ieguldījumus un kuru auditorija bija tā pati izglītotā un bagātā sabiedrības daļa, kas bija pirkusi dārgās grāmatas pirms tam.

1508.gadā Luters nonāca Vitenbergas Universitātē, kurā arī darbojās maza privāta drukātava Universitātes vajadzībām. Šeit viņš turpināja savu dzīvi kā augstīniešu mūks, kļuva par Universitātes mācībspēku, studēja doktorantūrā un apkalpoja vietējo draudzi, tajā regulāri sprediķodams.

Šī pēdējā viņa darbības daļa bija tā, kas tiešā veidā noveda pie Reformācijas. 1517.gadā viņš atklāja, ka vairāki viņa draudzes locekļi ir devušies uz netālo pilsētu, lai klausītos Johana Teceļa sprediķošanā un nopirktu no viņa indulgences atbrīvošanai no purgatorija.

Tā Luters (vai kāds viņa pārstāvis) 1517.gada 31.oktobrī devās uz Universitātes telpām – Vitenbergas pils baznīcu, lai pie tās ziņojuma dēļa – baznīcas durvīm, piestiprinātu (droši vien līmējot, nevis—kā parasti to attēlo, sitot ar naglu) 95 tēzes “Par Indulgenču Spēku un Noderīgumu”.

Tās nebija viņa pirmās tēzes. Tā paša gada vasarā viņš jau bija tāpat publicējis tēzes pret sholastiku, bet šīs tēzes neizpelnījās ne mazāko uzmanību. Tāpat kā iepriekšējās, arī tēzes par indulgencēm bija latīņu valodā, jo Luters tās gribēja diskutēt pēc tā laika akadēmiskām parašām atklātā debatē Universitātē. Tanī laikā Luters vēl bija nepazīstams teologs un mācītājs.

Luteram pavisam negaidot, 95 tēzes momentāni izraisīja lielu interesi – vispirms akadēmiskajās aprindās Vitenbergā un tad tālāk. 1517.gada decembrī tēžu drukātās versijas kā pamfleti un brošūras parādījās vienlaicīgi gan Leipcigā, Nurenbergā, gan Bāzelē. Tās bija sponsorējuši Lutera draugi, kuriem viņš bija nosūtījis savas kopijas. Latīņu kopijām drīz sekoja tēžu kopijas vāciski, kuras jau varēja lasīt ne tikai latīniski runājošie akadēmiķi un garīdznieki, bet plašāka publika vāciski runājošās zemēs.

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

Neplānotā, bet straujā 95 tēžu izplatīšanās parādīja Luteram veidu, kā mēdiji, ceļojot no cilvēka uz cilvēku, varēja ātri sasniegt plašu auditoriju. Viņš ātri uztvēra, kā izmantot drukāto presi savu ideju popularizēšanai. Pirmkārt, viņš rakstīja tam laikam īsus tekstus, parasti 8 – 12 lappuses, ko bija ātri un lēti nodrukāt. Otrkārt, viņš aktīvi iesaistījās drukāšanas procesā, regulāri apmeklējot Vitenbergas drukātavu, lai pārbaudītu sastādīto lapu tekstu un to kvalitāti.

Luters arī saprata, ka rakstīt latīņu valodā un tad pārtulkot vāciski nav veids, kā sasniegt plašāku auditoriju. Viņš apzinājās, ka viņam vajadzēja uzrunāt savus lasītājus tiešāk. Tā 1518.gada pavasarī Lutera sarakstīja “Sprediķi par Indulgencēm un Žēlastību”, kurā viņš lietoja vācu valodu. Šo pamfletu, kas uzreiz kļuva par bestselleru, daudzi uzskata par īsto Reformācijas sākumpunktu.

Tā laika mēdiju vide, kuru Lutera ātri apguva un izmantoja, savā ziņā bija līdzīga mūsdienu *online* ekosistēmai, kurā atrodas blogi, sociālie tīkli un diskusiju pavedieni. Tā bija decentralizēta sistēma, kurā paši dalībnieki rūpējās par izplatīšanu, kolektīvi nolemjot, kuras ziņas pavairot un dalīt tālāk.

No otras puses, lai vai cik decentralizēta, Lutera pamfletu druka bija atkarīga no viena cilvēka – Lutera. Andrew Pettegree nesen publicējis jaunu grāmatu, *Brand Luther*, kurā viņš argumentē, ka drukātā prese palīdzēja Luteram izplatīt viņa idejas, bet tikpat daudz Lutera palīdzēja drukātai presei beidzot kļūt par pelnošu nozari. Ar Lutera palīdzību tā ieguva jaunu nišu un jaunu klientūru/ lasītājus, tādējādi nostabilizējoties kā galvenais informācijas izplatīšanas veids vairāku gadsimtu garumā.

Atšķirībā no grāmatas, kuras veidošanā pāriet mēneši, pamfletu var nodrukāt vienā vai divās dienās. Sākuma kopija vispirms izplatījās pilsētā, kur tā tika nodrukāta. Lutera piekritēji to ieteica saviem draugiem. Ceļojoši tirgotāji, pārdevēji un sprediķotāji tad aiznesa šīs kopijas tālāk uz citām pilsētām. Ja nākamajā vietā pamflets izraisīja pietiekamu interesi, vietējie drukātāji ātri sadrukāja paši savas kopijas, pa 1000 kopijām vai vairāk, cerot nopelnīt no šīs ziņas. Populārs pamflets varēja ātri izplatīties bez autora tiešas iesaistīšanās.

Luters no pamfletu publicēšanas nepelnīja neko. Viņš katru jaunu pamfletu nodeva draudzīgam/ simpaticējošam drukātājam (šajā procesā nauda nebija iesaistīta) un tad gaidīja, kamēr tas kā vilnis izgāja cauri drukātavu tīklam Vācijā. Šajā procesā palīdzēja tas, ka Vācijā nebija vienas dominējošas drukātavas, no kuras viegli varēja pāravadīt kopijas uz citām vietām. Līdz ar to drukātās pamfletu kopijas ceļoja no drukātavas uz drukātavu, kuru īpašnieki izvēlējās, ko drukāt, un drukāto uzreiz varēja pārdot, tādējādi nekavējoties atgūstot ieguldītos līdzekļus.

Tālāku drukāšanu Tom Standage salīdzina ar *likes* vai *retweets* mūsdienās. Lutera pamfleti bija vispopulārākā literatūra tajā laikā. Viņa pirmais vāciski nodrukātais pamflets “sprediķi” tika pārdrukāts 14 reizi tikai 1518.gadā vien, katru reizi vismaz 1000 kopijās. Luteram visražīgākais bija 1523.gads, kad tika nodrukāti gandrīz 400 dažādi Lutera pamfleti. Kopumā ap 6 miljoni pamfletu tika nodrukāti Reformācijas pirmajā desmitgadē, vairāk kā trešdaļa no tiem bija Lutera darbi.

Lai gan Lutera bija visvairāk publicētais un populārākais autors, bija arī citi autori abās deba-tes pusēs, sākot ar pašu Teceli. Citi arī lietoja pamfletus, lai izteiktos par vai pret Luteru, kā mūsdienu argumentatīvie blogeri. Ar pamfletu palīdzību cilvēkiem bija iespēja sekot diskusijām un viedokļu pārmaiņām. Tas deva aizraujošu un nebijušu sajūtu, ka tu piedalies diskusijā. Cilvēki turpināja šīs diskusijas paši savā sociālajā vidē. Līdz ar to diskusija sabiedrībā bija gan drukātā, gan mutiskā veidā. Daudzi pamfleti aicināja lasītājam pārrunāt to saturu ar citiem un

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

lasīt to priekšā lasīt nepratējiem. Cilvēki to lasīja, pārrunāja mājās ar ģimenēm, grupās ar saviem draugiem, viesnīcās un krogos.

Pamfleti bija jaunās grāmatas, ko pēkšņi liela daļa cilvēku varēja atļauties. Ļoti iespējams, ka daudzi tos pirka ne tikai tāpēc, ka viņiem rūpēja Reformācijas idejas, bet tā bija jaunā mode, jaunais *iPhone*, kas bija visiem un tāpēc to vajadzēja arī man. Ir grūti pateikt, kāpēc cilvēki pirka Lutera pamfletus, bet ir skaidrs, ka viņi to darīja.

Vēl viens iemesls, kāpēc Lutera bija tik populārs – viņam piemita vairākas realitātes šova zvaigžņu īpašības. Viņš bija cilvēks, kas nespēja turēties pretī izaicinājumam un kritikai, vienmēr atbildot ar to pašu. Viņš bija ļoti dedzīgs un neparedzams. Viņš spēja noturēt akadēmisku teoloģisku līniju vienā brīdī, bet izteikties brutāli un aizvainojoši nākamajā. Viņš pats vēlāk atzina, ka pret saviem oponentiem bieži pārkāpis savu kristīgo stāju un aicinājumu.

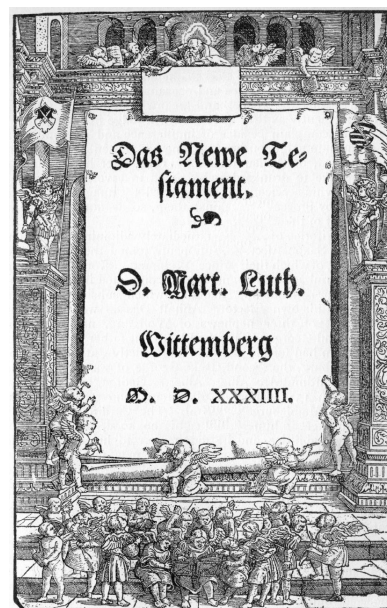
Romas un pāvesta aizstāvjiem bija grūti diskutēt ar Lutera. Ja viņi klusēja, Lutera atbalstošie teksti un vārdi vairojās bez kritikas. Ja viņi runāja, nolaižoties Lutera pamfletu līmenī, viņi ar to atzina, ka šie jautājumi ir publiski apspriežami, ko viņi negribēja atzīt. Lielākā daļa garīdznieku, kas uzstājās pāvesta atbalstam, to darīja akadēmiskā veidā un latīniski – tradicionālajā teoloģijas valodā. Šiem darbiem nebija ne tuvu tik lielas publicitātes kā Lutheram.

Lutera pretinieki salīdzināja viņa ideju izplatību ar slimību (1520, 21.g.), bet bija jau par vēlu – tā bija izplatījusies Vācijā un tālāk. Lietojot mūsdienu valodu, Lutera ziņa bija *gone viral*.

Iespiedprese bija jauns un aizraujošs mediju veids Lutera laikā. Bez tās Lutera nebūtu saņēmis vajadzīgo atbalstu savām idejām. Drukātā prese bija jauns mediju veids un Lutera to ļoti aktīvi izmantoja sev par labu.

Mēs noteikti nevaram iedomāties Lutera mūsdienu mediju vidē, kad cilvēki lieto internetu un *facebook* vai citus sociālos medijus. Lai notiktu tas, kas notika Lutera laikā, ir vajadzīgi daudzi priekšnosacījumi. Pirmkārt jau tas, ko pats Lutera tik dedzīgi proponēja—visiem cilvēkiem ir jābūt lasīt un rakstīt. Otrkārt, ir vajadzīgi īpaši vēsturiskie apstākļi, kurā ir apspiedošs režīms, kas ir ilgi valdījis, un neapmierināta vidusšķira, kas meklē jaunus veidus, kā sabiedrība varētu darboties. Mūsdienu ASV noteikti nav šādā vēsturiskā situācijā, kur Reformācija varētu vai tai vajadzētu notikt. Bet tas nenozīmē, ka citur pasaulē nav situācijas, kas ir līdzīgas Lutera laika Eiropai. Šajā priekšlasījumā es izmantoju divus galvenos avotus: Andrew Pettegree, *Brand Luther* un Tom Standage, *Writing on the Wall: Social Media – the First 2,000 Years*. Pēdējais salīdzina Lutera Reformācijas laiku ar arābu pavasari (*Arab Spring*) un saskata abās situācijās daudz paralēlu.

Jebkurā gadījumā, šīs īsās pārdomas dod mums mazu ieskatu tajā, kā Lutera laiks atšķīrās no mūsdienām, kad mūs šķir 500 gadi. Un taņī pat laikā tas arī parāda, kā modernā pasaule tomēr ir daudzējādā ziņā līdzīga tam laikam, kurā dzīvoja Mārtiņš Lutera.

Mārtiņa Lutera tulkotā Jaunā Derība, izdota Vitenbergā 1534.gadā

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

ARCHIBĪSKAPE

LATVIJAS EVAŅĒLISKI LUTERISKĀ
BAZNĪCA ĀRPUS LATVIJAS

ADRESE 5438 Wild Rose Circle

Greendale, WI 53129 USA

TĀLRUNIS 414-421-3934

EPASTS pastorlauma@gmail.com

www.lelbal.org

2016. gada 27. oktobrī

Mīļās māsas un mīļie brāļi Kristū!

Mēs esam aicināti piedalīties vēsturiskā notikumā! Vēstulē no Pasaules Luterāņu Federācijas ir informācija par iespēju 'būt klāt' dievkalpojumā, kas notiks pirmdien, 31. oktobrī, Lundā. Dievkalpojumā piedalīsies Romas Pāvests Francisks līdz ar Pasaules Luterāņu Federācijas garīdzniekiem no pasaules malu malām. Pateicos mūsu archibīskapam Emer. Elmāram E. Rozītīm, kas pārstāvēs mūsu Baznīcu.

Lūdzu, tālāk ziņojiet par šo notikumu. Kopā noskatoties dievkalpojumu, katrā draudzē varētu sekot pārrunas par to kā nākamgad atzīmēsim Reformācijas 500. jubileju! Dievs lai dod, ka topam iedvesmoti domāt par to, ko nozīmē būt luterāņu kristietim. Tuvākās dienās šo jautājumu pārrunās LELBA vidienes apgabala konferencē, arī citur šie jautājumi jau atskanējuši.

Nelaiķis māc. Osvalds Gulbis pirms 58. gadiem Ceļa Biedrā rakstīja par to, kāpēc viņš ir luterānis. Viņa vārdi lika daudz domāt, varbūt arī jums tie izraisīs pārdomas un pārrunas. Viņš secināja:

"Es esmu luterānis tāpēc, ka arī Sv. Rakstos - un Sv. Rakstos it sevišķi - es meklēju to, kas norāda uz Kristu ("was Christum treibet" - Lutera). Un ja arī es Viņu vienmēr nesaprotu un nevaru saprast - es paļaujos uz Viņu. Es Viņam uzticos. Es ticu Viņam. Tas nenozīmē, ka es būtu atteicies no bauslības. Dieva desmit baušļi ir spogulis. Bet tajā es neredzu Dievu. Bauslības spogulī es redzu pats sevi, tādu, kāds es esmu. Kristū es redzu Dievu. Kristū es redzu sevi tādu, kādam man jābūt...."

Pestīšanas ilgas ir reformācijas sine qua non... Ne Pēteris, ne Pāvils, ne pāvests, ne Lutera var man sacīt: nāc pie manis! bet Viņš gan var. Ne Pēteris, ne Pāvils, ne Lutera par mani miris un aizgājis man "vietu sataisīt", bet Viņš gan - - "lai es Viņam piederu, Viņa valstībā zem Viņa dzīvoju un Viņam kalpoju mūžīgā taisnībā, nenoziedzībā un svētumā" (Mazais katķisms). Tie ir reformācijas un tamlīdz luterisma pamatprincipi: Raksti, ticība, žēlastība, un - tikai Raksti, tikai ticība un tikai žēlastība... un tikai caur Rakstiem, un tikai caur ticību un tikai ar Dieva žēlastību es varu pestīts kļūt... un arī tāpēc es esmu luterānis."

Svētīgus un ticības un cerības atjaunojošus Reformācijas svētkus jums no sirds novēlu! Lūgšim arī mēs, kā reiz Mārtiņš Lutera:

"Mēs lūdzam, mūsos uzpūti, Kungs, mīlestības uguni
Un deldē mūsu nespēku Ar Svēta Gara dāvanu."

Jūsu
+ *Lauma*
Lauma Zušēvica
Archibīskape

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

LATVIEŠU EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA AMERIKĀ
LATVIAN EVANGELICAL LUTHERAN CHURCH IN AMERICA

No LELBA 2016. gada 12.septembra Pārvaldes Telekonferences protokola

LELBA NOZARES

Prāv. G. Lazdiņš iepazīstina telekonferences dalībniekus ar māc. H. Godiņu, kam viņš ir lūdzis pārņemt Evanģelizācijas nozares vadīšanu. Līdz šim Evanģelizācijas nozare ik pa diviem gadiem ir izkārtojusi Draudžu Dienas, bet māc. H. Godiņa ar „evanģelizāciju” saprot to cilvēku sasniegšanu, kas vēl nepazīst Jēzu, kas netic Dievam. No viņas pieredzes, Draudžu Dienās piedalās jau ticīgi cilvēki. Viņa atzīst, ka viņai nav tādas organizatoriskas/administratīvas spējas, lai varētu izkārtot Draudžu Dienu pasākumu. Toties viņai ļoti rūp tie, kas ir tālu no Dieva, ārpus baznīcas (piemēram, Alpha kursi vai *QPlace*, ko viņa lieto Denverā). Māc. H. Godiņa prasa, ko LELBA Pārvalde sagaida no Evanģelizācijas nozares. Seko pārrunas par vairākiem svarīgiem tematiem: cik LELBA Pārvalde ir atvērta jaunām idejām; atbalsts (morāls un finansiāls) jauniem pasākumiem; Draudžu Dienas būtu jāturpina; jāpārskata patreizējā LELBA struktūra; nozaru vadīšana jāizvērtē pēc katras Sinodes. Tās bija vērtīgas pārrunas, bet šī vakara sēdē neiespējami atrisināt. Māc. H. Godiņa prasa, līdz kuram datumam būtu jādod atbilde. Noteiktu datumu neuzdod, bet lūdz ar to nekavēties.

Māc. Dāgs Demandt, savukārt, ziņo, ka, kaut viņš ir jau vairākus gadus vadījis Jaunatnes nozari, viņš vēl arvien jūt aicinājumu turpināt šo darbu. Jaunatnes nozare ir bijusi ļoti aktīva, jo nesen brīnišķīgi beidzās projekts “Mīlestība mammām” Zemgalē. Par to ir sīki aprakstīts LELBA mājas lapā, LAIKS avīzē un vairākos Latvijas laikrakstos. Projektam tika saziēdota \$65,000 (\$54k ASV un \$14k CAN). Par to tika sniegta kāds pabalsts 180 māmiņām. Gandrīz visi ziedojumi atbalstīja projektu un ļoti maz tika izmantoti administratīviem izdevumiem. Māc. Demandt pateicās visiem, kas ziedoja. Meiteņu komanda, kas brauca līdzī, ļoti labi sadarbojās. Prāv. G. Lazdiņš pateicas Dāgam un viņa komandai par labo darbu.

FINANSES

Prāv. G. Lazdiņš un B. Liepiņa Čikāgā satikās ar jauno kasieri A. Celchertu, kur viņam izskaidroja LELBA budžetu, fondus, utt. Prāv. G. Lazdiņš pateicas pagaidu kasieri B. Liepiņai par lielo darbu, sagatavojot visus kases materiālus nodošanai. Visas kases grāmatas, attaisnojošās kvītis, Danske bankas token, u.c. lietas tagad ir A. Celcherta rokās.

APGABALOS

Rietumu Apgabalā Kursas Vasaras vidusskola šajā vasarā notika trīs nedēļas. Prāv. Cilne tajā kalpoja, mācot Ticības mācību, vadot svečīšu dievkalpojumu, u.c. Prāveste cer, ka nākamo vasaru skolu varēs pagarināt uz četrām nedēļām, bet lūdz no LELBA Pārvaldes atsūtīt vēl kādu mācītāju, kas tajā varētu kalpot.

Rietumu Apgabala konference notiks Denverā 7.-9.oktobrī.

Kanādas Apgabalā Toronto Sv. Jāņa draudzes mācītāja meklēšanas komiteja pēdējā apspriedē nolēmusi aicināt māc. Ģirtu Grietiņu (viņš patreiz kalpo Daudzevas, Jaunjelgavas, Seces, Sēlpils draudzēs) ar sievu Ilzi uz iepazīšanās laika posmu no 29. septembra – 11. oktobrim. Šī komiteja augsti novērtēja interim mācītājas Dr. Anitas Gaides draudzes garīgo aprūpi un vadību pēdējo 18 mēnešu laikā.

Sogad Vidienes Apgabala konference notiks Mineapolē, 4.-6. novembrī. Prāv. Larsen pateicas Mineapoles St. Paulas draudzei par gatavību uzņemt konferenci. Konferenci ir iespēja par lektoriem aicināt divus izcilus luteriskās teoloģijas profesorus—Gracia Grindal un Walter Sundberg.

Vidienes Apgabala Detroitas Sv. Pāvila draudzē 16. oktobrī amatā tiks ievesta māc. Biruta Puiķe-

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

Wilson.

Austrumu Apgabala Bostonas Trimdas draudzes vakancei līdz 1. augustam bija pieteikušies trīs kandidāti. Draudze aicinās visus trīs uz vairākām nedēļām viesoties: Māc. Gundaru Bērziņu, māc. Raiti Jākobsonu un māc. Igoru Safinu.

Apgabala konference notiks 17. un 18. septembrī Ņubransvikas un Leikvudas draudzes izkārtotumā. Sestdien būs Celsmes diena un svētdien notiks darba sesija. Celsmes dienā ar priekšlasījumiem piedalīsies diak. R. Stone un kardiologs E.Blumbergs. Konferencē piedalīsies arī teoloģe Aiva Rozenberga no Florīdas, lai tiktu pārrunātas viņas iespējas kalpot mūsu Baznīcā par apgabala vikāri

Dziesmu svētku komiteja ir lūgusi, lai svētku laikā notiktu dievkalpojums. Laiks un vieta vēl nav galīgi norunāta, jo patreiz dievkalpojums ir neveikli iepļānots kopkora un dejuotāju mēģinājumu laikā. Ir doma veidot latviešu gleznu izstādi par bēgļu gaitu tēmu LIRS telpās, kas ir tieši blakus *Christ Church*, kur notiks Garīgais koncerts.

PĀRVALDĒ

Prof.Valdis Tēraudkalns ir atsūtījis vēstuli, prasot Pārvaldei atļauju sūtīt LELBA draudzēm lūgumu atbalstīt Latvijas Universitātes Teoloģijas Fakultāti (LU TF) ar ziedojumiem. LELBĀL jau sūta \$10,000 LU TF.

Prāv. Lazdiņš ziņo, ka 2017.g.maijā Namībijā, Āfrikā, notiks Pasaules Luterāņu Federācijas Asambleja, kur piedalīsies LELBĀL arch. L. Zušēvica. Arī prāvestam Lazdiņam ir tiesības braukt, bet viņš nevarēs tikt. Prāvests lūdz ieteikumus citai kandidatūrai. Nolemj aicināt, lai draudzes proponē kādu laju/jaunieti, kam būtu interese iesaistīties.

ARCHIBĪSKAPES ZIŅOJUMS

Archibīskape divas nedēļas mācīja Gaņzerā un pateicas citiem garīdzniekiem, kas arī tur mācīja.

Baznīcas Gada Grāmatas turpmāk arī tiks drukātas Latvijā, jo visi mēri ir metriskā sistēmā. Vairākas draudzes vēl arvien nav atsaukušās, cik BGG tās vēlētos.

29. augustā archibīskape Anglijā ordinēja Dairu Vāveri mācītājas amatā. 14. oktobrī Dublinā, Īrijā Anglikāņu Baznīcas katedrālē, paredzēts ordinēt Imantu Miezi diakona amatā (pārbaude notiks 22. septembrī).

1.oktobrī archibīskape salaulās prāv. G. Lazdiņa dēlu Marcel Indianapolē. 8. oktobrī viņa piedalīsies ELCA bīskapa Dr. Paul D. Erickson instalācijā (Wauwatosā, Viskonsīnā). No 19. līdz 22. oktobrim viņa piedalīsies Porvoo teoloģiskā konferencē, bet no 24. novembra līdz 5. decembrim būs prom ceļojumā uz Austrāliju, kur piedalīsies ALELDA Sinodē Melburnā un apciemos un kalpos Kanberas, Volongongas, Brisbanes, Kvīnslandes, Adelaides un Jaunzēlandes Sv. Māras draudzēs.

SINODE 2017.GADĀ

Prāv.*emer.* Dāvis Kaņeps piestrādā pie Sinodes programmas un cer sameklēt mūziķus, kas varēs spēlēt starp sesijām. Mūzika būs saistīta ar Mārtiņu Luteru. Ir paredzēts aicināt Rīgas Luterāņu baznīcas mācītāju Kasparu Simanoviču, kas varētu stāstīt ne par vēsturisko Mārtiņu Luteru, bet par to, ko nozīmē būt luterānim šodien.

Pārvalde sēdi noslēdz ar apsveikumu māc. Demandt viņa 40.dzimšanas dienā.

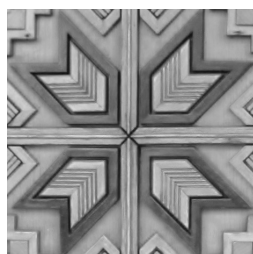
Mount Carmel Spiritual Center, kur notiks Sinode 2017.g.

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

JAUNUMI NO ZIEMEĻKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS:

- Valsts svētku sarīkojums notiks svētdien, 20.novembrī. Pl. 12.00 iespējams baudīt siltas pusdienas Rīgas zālē, sarīkojumu zālē būs bufete. Svētku akts un koncerts notiks pl.1pm. Svētku runu teiks LR vēstnieks ANO Jānis Mažeiks. Ieeja par ziedojumu sākot no \$10 (studentiem un bērniem ieeja brīva).
- Ir sākusies tirgotāju reģistrācija Baltiešu Ziemassvētku tirdziņam. Tas notiks Draudzes namā sestdien, 3.decembrī 10am-4pm.

DRAUDZES DIEVKALPOJUMU APMEKLĒJUMS UN KOLEKTES

24.septembrī	San Francisko	Diak. R.Stone	8 apmeklētāji	\$49.00
25.septembrī	Sakramento	Diak. R.Stone	24 apmeklētāji	\$335.00
9.oktobrī	San Francisko	Ilze un Jānis Birznieki	9 apmeklētāji	\$42.00
23.oktobrī	San Francisko	Diak. R.Stone	21 apmeklētāji	\$157.00
29.oktobrī	Sakramento	Diak. R.Stone	16 apmeklētāji	\$180.00

Minimālās draudzes nodevu likmes:

Strādājošiem: \$200 gadā, pensionāriem \$175 gadā un studentiem \$12 gadā

**AICINĀM UN ATGĀDINĀM ARĪ ATBALSTĪT „ZELTA VĀRTU VĒSTU”
IZDOŠANU AR JŪSU ZIEDOJUMIEM**

**LELBA NODEVAS ir \$12 gadā
(tā ir summa, ko draudze maksā LELBA par katru draudzes locekli)**

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

LĪDZ 30.NOVEMBRIM SAŅEMTIE ZIEDOJUMI

LELBA un Apgabala nodeva

Edvīns Hincenbergs	\$36.00	Andris Pētersons	\$24.00
Alnis Ramanis	\$13.00	Solveiga Rekte	\$10.00

Draudzes budžeta vajadzībām

Dzintra Pružinskis \$25.00

Zelta Vārtu Vēstīm

Edvīns Hincenbergs	\$30.00	Alnis Ramanis	\$45.00
Andris Pētersons	\$30.00	Eriks Salzirnīs	\$25.00
Vīks Daumants	\$25.00		

Andra Rutkovska Piemiņai

Andris un Dagnija Pētersons \$100.00

Reinholda Martinsona Piemiņai

Gaļina Kolbs \$25.00

Richards Skrabe Piemiņai

Gaļina Kolbs \$25.00

Cesvaines mūzikas skolai (Rasma Salmiņš piemiņai)

Ilona Ansons	\$100.00	Valda Bindi	\$50.00
Rota un Gunārs Boršteins	\$25.00	Kristīne un Jason Covington	\$50.00
Mārīte Grandovskis	\$50.00	Maija Gudrais	\$50.00
Ārija Hansen	\$50.00	Uldis un Susan Heisters	\$40.00
Gaļina Kolbs	\$25.00	Benita Linde	\$100.00
Ruta Plakane	\$25.00	Ilze un Murad Pleiša-Musaev	\$75.00
Biruta Plūģis-Serēda	\$50.00	Aivars un Ausma Savelis	\$50.00
Ingrīda Staklis	\$150.00		

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

DRAUDZES VALDE

Diakone Rota Stone: 603 Rheem Blvd, Moraga, CA 94556, tel. (925)631-1891, e-pasts: rotina@runbox.com

Priekšnieks Gvido Bergmanis: 678 Daffodil Dr., Benicia, CA 94510, tel. (707)748-0138, e-pasts: gbergsfl@aol.com

Priekšnieka vietnieks Kārlis Veilands: 876, West Iowa Ave., Sunnyvale, CA 94086, tel: (408)813-7100, e-pasts: kveilands@gmail.com

Sekretāre Rasma Reksāne: 1671 46th Ave., San Francisco, CA 94122, tel. (415)566-5473, e-pasts: rekshans@att.net

Kasieris Aivars Savelis: 4107 39th Ave., Oakland, CA 94619, tel. (510)531-3865, e-pasts: aivarss@aol.com

Dāmu komitejas vadītāja Anita Greenband: 443 Alberto Way, #124, Los Gatos, CA 95030, tel. (408)656-9898, e-pasts: anitag28@msn.com

Valdes loc. Rasma Bīns: 1235 Diamond St., San Francisco, CA 94131, tel. (415)824-9575

Valdes loc. Jogita Jurevska: 1116 Tapis Way, Pacifica, CA 94044, tel. (650)359-4025

Valdes loc. Tekla Kristofors: 13 Carnoustie Drive, Novato, CA 94949, tel. (415)382-1587, e-pasts: karltekla@aol.com

Valdes loc. Anita Norāns: 12635 Indie Court, Saratoga, CA 95070, tel. (408)252-1423, e-pasts: mnorans@aol.com

REVĪZIJAS KOMITEJA

Priekšsēdis Artis Salmiņš: 829 Juana Ave., San Leandro, CA 94577, tel. (510)483-5803, e-pasts: artsalmins@aol.com

Komitejas loceklis Arnolds Ābele 4022 Payne Ave., San Jose, CA 95117, tel. (408) 246-7642, e-pasts: flyer4022@aol.com

Sekretārs Uldis Ramāns: 1631 St. Norbert Dr., Danville, CA 94526, tel. (925)837-9552, e-pasts: auramans@sbcglobal.net

**ZK Latviešu Draudzes nams – 425 Hoffman Ave, San Francisco, CA, 94114
Telefons: 415-550-9056**

**DRAUDZES NAMA LIETOŠANAS JAUTĀJUMOS ZVANIET
SALLIJAI FILICAI, TEL. 415-550-9056**